1854. EEN EN DERTIGSTE JAARGANG. N°. 79.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op **Woensdag** en **Zaturdag**. De prijs is per *drie maanden* te Assen *f* 1.60, buiten Assen franco per post *f* 1,75.

WOENSDAG 4 OCTOBER.

De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels **75** cent en voor elken regel meer **10** cent, behalve 35 cent zegelregt.

Bij deze Courant wordt een BIJBLAD gratis uitgegeven, terwijl drie bekendmakingen van Heeren Burgemeester en Wethouders van Assen afzonderlijk door ons aan onze daarbij belanghebbende lezers zullen verzonden worden.

Vergadering van den Raad der Gemeente Assen op Zaturdag den 7 October 1854 des avonds te 6 uur.

De COMMISSARIS DES KONINGS in Drenthe,

Bij resumtie gelezen de missive van de Vereenigde Hoofd-Commissie ter bevordering van de belangen der Nederlandsche Nijverheid op de in den jare 1855 te *Parijs* te houdene tentoonstelling dd 13 dezer no. 122/5, daarbij o. a. verzoekende, om de deelneming aan deze zaak zooveel mogelijk op te wekken;

BESLUIT:

De aandacht der Ingezetenen van dit gewest, door opname dezer in de *Provinciale Drentsche en Asser Courant*, bijzonder op de gezegde tentoonstelling te vestigen, en hen met aandrang uit te noodigen, om, door opzending van voorwerpen, van hunne belangstelling in dezen te doen blijken. Worden de Gemeente-besturen speciaal verzocht, om, voor zoover zij daartoe in staat zijn, de inzending van voorwerpen uit hunne gemeenten naar de bedoelde tentoonstelling te bevorderen, waaromtrent nadere informatien te bekomen zijn bij de Heeren *C. G. Bremer*, te *Assen* en *J. Theunissen*, te *Meppel*, die van wege het Departement *Assen* van de Nederlandsche Maatschappij van Nijverheid als Commissarissen voor de Parijsche tentoonstelling benoemd, bereid zullen worden bevonden, om de noodige inlichtingen te geven.

ASSEN, 25 September 1854.

De Commissaris des Konings vd;
DE VOS VAN STEENWIJK.

POLITIEKE EN PARLEMENTAIRE BESCHOUWINGEN.

Bij de discussien over het adres van antwoord op de Troonrede, vroeg de heer de Man, afgevaardigde uit Twenthe, inlichtingen nopens den Noordelijken spoorweg, die, volgens de wenschen van Overijssel, Drenthe en Groningen, aan den Rijn-spoorweg moet sluiten en het Noorden tevens in verbinding dient te stellen met Hannover. Dit is ook de wensch van de Regering, zooals later bleek uit het berigt, dat de Regering aan de Friesche associatie, v. Heemstra c. s., concessie zou willen verleenen, als zij in hare aanvraag om concessie tot een ijzeren weg van Harlingen over Zwolle naar Rheine, ook eene lijn over Groningen en Assen wilde opnemen. Men zegt, dat genoemde associatie daartoe zou genegen zijn, trouwens is het haar mogelijk daartoe het noodige kapitaal bijeen te krijgen, dan moet zij in het voorstel der Regering treden, of zien, dat deze zich tot de onderneming Balkema en Cie. wendt.

De tijd zal leeren, welke loop deze belangrijke zaak neemt, maar wij gelooven, dat, zal er een Noordelijke spoorweg komen, het Rijk op zeer krachtige wijze te hulp dient te komen.

De heer van Lijnden uitte, onder andere wenschen, ook deze, dat in het adres van antwoord het vertrouwen ware uitgedrukt, dat het openbaar onderwijs worde geregeld ingevolge de behoeften van onze *Christelijke Natie*. Nu reeds kennen wij in dezen de bedoelingen der Regering. In de lagere openbare school wil zij geen godsdienstig onderwijs, maar het oprigten van gezindheids-scholen, waar dat geschieden kan, laat zij vrij. Dat wetsontwerp zal een berg geschriften en dagblad-artikels uitlokken, en naauwelijks was het geboren, of men verheft hier en daar zijne stem er tegen. De wet van 1806 zal nu dagelijks beter worden. Maar van eene andere zijde wordt het Ontwerp gewis toegejuicht. De meerderheid der Natie *wil* zoo mogelijk, op de scholen godsdienstig onderwijs, maar daarom niet de aankweeking van haat tusschen de verschillende gezindheden. „Dat is echter een noodzakelijk gevolg van godsdienst-onderwijs!” roept men. Wel nu, dat zij dan, die den wensch en het vermogen hebben, eene school oprigten, waar ook onderwijs in de Godsdienst wordt gegeven, overeenkomstig hunne geloofsbelijdenis. Datzelfde onderwijs mag immers ook in de openbare school *buiten de school-uren* worden gegeven, en waarom dan niet een onderwijs, bezield door de godsdienst, die 't hart belijdt? Men wil geen godsdienst in de school, geen godsdienst in openbare inrigtingen en instellingen, geen godsdienst in onze Kamers, en onze Natie doet schier niets, of de godsdienst is er zijdelings of regtstreeks in betrokken. „Welk geloof heeft hij?” is de eerste vraag van een iegelijk. „Dat moest zoo niet zijn!” hoort men gewoonlijk roepen, maar zeer onnadenkend. De Nederlander is godsdienstig en die karaktertrek vertoont zich in al zijne handelingen. In dit opzigt kan hij in uitersten vervallen, maar als hij zoo handelde, als vele zoogenaamde verdraagzamen doen, zou hij met deze onverschillig worden, en zou dat beter zijn? Intusschen, de nieuwe wet heeft ook hare schaduwzijde en daarover later.

Het Ontwerp tot vermindering van lasten, wordt hevig door de oppositie aangevallen. Het ontheft de Natie niet genoeg. Zeer zeker zou het Gouvernement die vermindering een hooger cijfer hebben gegeven, maar de toekomst raadt voorzigtigheid aan. Wie kan berekenen wat de Oostersche kwestie ook van ons vraagt? Het is beter, dat wij, om zooveel mogelijk gereed tegen mogelijke gebeurtenissen te zijn, daartoe een offer in rust en vrede brengen, dan dat offer in de ure des gevaars en der verwarring te verdubbelen, ja, welligt te vertiendubbelen en er niet de helft voor te verkrijgen. TZA.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

Sebastopol is genomen! Deze tijding, reeds zondag per telegraaf bij ons uit 's Hage ontvangen en ten spoedigste aan onze lezers medegedeeld, wordt van zoo vele kanten bevestigd, dat men aan de waarheid daarvan redelijkerwijze niet meer kan twijfelen.

Eene telegrafische dépêche van lord Stratfort Redcliffe, den Engelschen Gezant te Constantinopel, in een buitengewoon nommer van de *London Gazette* bekend gemaakt, houdt in, dat het verschanste kamp der Russen, sterk 50,000 man, met eene sterke artillerie en kavallerie, op de hoogte van Alma staande, in den namiddag van den 20sten door de troepen der geällieerden aangetast en ten half drie ure met de bajonet genomen is, met een verlies aan de Engelsche zijde van 1400 man aan dooden en gewonden en een gelijk verlies aan de zijde der Franschen. De Russische armee werd tot den vollen aftogt gedwongen. — Bij deze bekendmaking was eene waarschuwing van den minister van oorlog gevoegd, dat men eerst over eenige dagen met de nadere bijzonderheden van deze gebeurtenis bekend kon worden gemaakt, waarschijnlijk niet voor den 6den October.

De *Observer* van 30 September, 's avonds, deelt bovendien een schrijven van een correspondent in het kamp te Boulogne mede, van Zaturdag namiddag 2 ure, volgens hetwelk de keizer in het kamp eene telegrafische dépêche ontvangen en na de lezing zich tot de generaals en de troepen gewend had, met den uitroep: Sebastopol is genomen. De *Observer* voegt er bij, dat die tijding overeenkomt met berigten, welke dat blad uit Varna en Bukarest ontvangen had en volgens welke de vesting was overgegaan, na een vereenigden aanval te land en ter zee. De *Sunday Times*, die dit laatste mede vermeldt, voegt er bij dat de Russen zelve hunne vloot in brand hebben gestoken.

Dépêches over Weenen ontvangen, bevestigen den inhoud van bovenstaande mededeelingen, met bijvoeging, dat de Russen, na het verlies van den slag bij de Alma, zich in de forten terugtrokken, die Sebastopol beheerschen. Maar de geällieerden zetten hen met den degen in de vuist na en maakten zich van die forten meester. Prins Mentchikoff, begrijpende, dat de verovering van deze forten den val der stad onvermijdelijk maakte, had zich daarop overgegeven. In dit berigt wordt het verlies der geällieerden op 7.800 man geschat. Dat der Russen was nog niet bekend.

Ook van Omer-pacha moet aan de Turksche ambassade te Weenen en door deze aan die te Parijs eene dépêche gezonden zijn, inhoudende, dat Sebastopol veroverd is met het oorlogs-materieel en de vloot; dat het garnizoen krijgsgevangen gemaakt is en aan de gevangenschap boven een vrijen aftogt de voorkeur gegeven heeft.

Zie hier in het kort den inhoud van de verschillende dépêches, die van alle kanten ontvangen zijn. De Fransche regering moet mede berigt van deze gewigtige gebeurtenis bekomen hebben, maar wacht waarschijnlijk eene officieele mededeeling af, om met ontwijfelbare daadzaken voor het publiek te kunnen optreden.

De *Fransche Moniteur* van 2 dezer behelst een rapport van den maarschalk *Saint Arnaud* van den 20 Sept. Daarin wordt het berigt bevestigd, dat de geallieerden na een veldslag van 4 uren en na een hardnekkigen tegenstand de deugdelijk versterkte positie der Russen bij de rivier de Alma genomen hebben. De Franschen verloren bij die gelegenheid 1400 man aan dooden en gewonden. Het verlies der Engelschen, die dapper gevochten hebben, wordt als niet bekend opgegeven. De *Moniteur*, de dépêches betreffende de inname van Sebastopol besprekende, zegt, dat men niet onvoorwaardelijk de bijzonderheid kan aannemen, dat het Russische garnizoen de voorkeur heeft gegeven aan de krijgsgevangenschap boven den aangeboden vrijen aftogt.

Sebastopol is genomen. Iedere andere tijding verliest hierbij haar gewigt. Europa was sedert 1812 gewoon, om Rusland als de magtigste Staat ter wereld te beschouwen, omdat het Rusland was, dat de magt van Napoleon, waaraan geen staat nog weerstand had kunnen bieden, verbrak; het vaste denkbeeld vestigde zich, dat de Czaar genoegzaam alvermogend was; zelfs het magtige Frankrijk met hare steeds woelende elementen beefde op de gedachte aan den Noordschen beer.

Voor velen was het dan ook schier ongeloofelijk, dat Silistria niet voor de bestormingen der Russen bezweek; zij schreven dat aan allerhande oorzaken, behalve aan de mindere voortreffelijkheid of mindere talrijkheid van het Russische leger toe; het waren cholera, hoog water etc. etc., die zich hier tegen de Russen verklaarden. Maar in de Krim, daar zouden, volgens de meening van dezen, en, wij willen het niet ontveinzen, ook van ons, Rusland's legerbenden toonen, dat zij het ontzag verdienden, dat Europa hun toedroeg, in de Krim, den zetel van Ruslands magt in de Zwarte zee, van welks behoud Ruslands magt en invloed in Azie en het zuiden van Europa afhing. De onderneming der geällieerden werd door velen als een waagstuk beschouwt zoo roekeloos, als of men in het hol zelf van den leeuw binnen drong. Maar ziet, wat gebeurt. De geällieerden ontmoeten bij hunne ontscheping geen den minsten wederstand; het is of ze bij vrienden komen.

Maar, dacht men, bij Sebastopol wacht hun een ander onthaal; zij rukken op, ontmoeten bij Alma een verstrekt Russisch kamp van 50,000 man met veel artillerie en kavallerie onder den beruchten Mentschikoff; het aantal der geällieerden beloopt even zooveel of misschien iets meer met zeer weinig kavallerie; de aanval begint, en in hoogstens vier uren is het kamp veroverd, de Russen zijn teruggeworpen en met de Russen dringen de geällieerden de forten, die Sebastopol bestrijken, binnen.

Na de verovering dezer forten en de ondervondene nederlaag, kon het lot van Sebastopol niet twijfelachtig zijn, omdat men uit de forten en van de omringende hoogten de stad en de vloot kon vernielen.

Het geloof aan Ruslands magt heeft hierdoor, in geheel Europa, een zwaren slag ondervonden. Waarom was er geene grootere krijgsmagt in en om Sebastopol vereenigd, niettegenstaande het weken vooruit bekend was, welke voornemens de Westersche Mogendheden koesterden? Was Ruslands magt te klein, om daar meer krijgsvolk heen te zenden? Waarom bleef de Russische vloot zich lafhartig achter de kanonnen van Sebastopol verschuilen? Hoe is het mogelijk, dat 50,000 Russen zich in vier uren een versterkt kamp door evenveel geällieerden lieten ontnemen? Hoe is Sebostopol, de geduchte vesting, wier daarstelling milioenen en milioenen heeft gekost, waarvan men eene langdurige belegering en eene hardnekkige verdediging te gemoet zag, in zoo korten tijd kunnen vallen?

Ziedaar vragen, die alleen door Ruslands onmagt of Ruslands onverstand kunnen beantwoord worden.

Het verlies van Sebastopol en van de vloot zal den Czaar diep treffen, maar oneindig meer de wijze, waarop, en de spoed, waarmede hij het verloor. Hij moet daarin het verlies van de opperheerschappij in de Zwarte zee, van zijn overwigt over Turkije betreuren, maar wat oneindig meer is, het ontzag, dat Europa en Azie voor Ruslands alvermogen hadden, is er 50 pct. door gedaald; het vertrouwen, dat dit groote Rijk op zich zelven had, moet

DE VERTELLER ENZ.

De Gouddroom.

Eene overlevering van den Upasbaom, door Charles Nadier.

(Vervolg en slot.)

4.

DOCTOR ABHAC.

Den volgenden dag werd dezelfde plek bezocht door Doctor Abhac — een man die door en door met de wet bekend was, en die verdwaald was, terwijl hij over een tekst nadacht, die de regtsgeleerden reeds op honderd tweeëndertig manieren verklaard hadden. Op het punt zijnde de honderd drieendertigste te vinden, vergat hij die geheel op het gezigt van den schat. De verklaring ging hem zoo uit het geheugen, dat hij die in geen honderd jaar had kunnen terug vinden. Het is een groot verlies.

„Het komt mij voor,” zei Doctor Abhac, „dat de kardouon den schat gevonden heeft, en ik denk wel, dat zij haar regt van *vinding* niet zal laten vervallen, door bij de verdeeling haar wettig deel niet op te vorderen. Gezegde kardouon is dus geregtelijk er van ontzet. Wat het eigendomsregt betreft, houd ik het er voor, dat de plaats in niemands bezit, ieders en algemeen eigendom is, zoodat noch de regering noch particulieren er iets meê te doen hebben, hetgeen bij deze gelegenheid zeer gelukkig is, dewijl, zoo ik mij niet bedrieg, deze zamenvloeijing van stroomen een betwistbare grens daarstelt tusschen twee oorlogzuchtige natiën, en er waarschijnlijk lange en bloedige oorlogen tusschen beiden zullen ontstaan. Ik zou dus eene onschuldige, wettelijke en zelfs voorzigtige daad verrigten, door den schat van zijne tegenwoordige plaats te vervoeren, namelijk indien ik mij op mijne reis er mede belasten kon. Wat die twee avonturiers betreft, van wie de eene een onnoozele drommel schijnt te zijn en de andere een luije Fakir — naamlooze wezens, deugnieten zonder beroep, is het zeer waarschijnlijk, dat zij hier zijn gaan slapen, met het vooruitzigt, morgen vriendschappelijk te deelen, omdat zij hoegenaamd niets van tekst en uitlegging verstaan, en de een zich verbeeldt even sterk te zijn als de andere. Maar ik durf er mijn naam als regtsgeleerde onder verwedden, dat zij het niet eens zullen worden zonder proces. Doch, daar ik nu, ten gevolge van de inspanning des geestes door deze zaak te weeggebragt, slaperig begin te worden, zal ik dit roerende goed met alle formaliteiten in bezit nemen, om voor het geregt duidelijk en onwederlegbaar te kunnen bewijzen, dat mijn regt voor gaat, aangezien hij als de eigenaar van eenig voorwerp wordt beschouwd, die het bezit door het tastbaar te hebben, door de overlevering van het gehad te hebben en door het 't eerst bezeten te hebben.”

Doctor Abhac vulde zijn tulband met zooveel bewijsstukken, dat het grootste gedeelte van den dag verliep, eer hij — die arme man! — ze naar de plaats gesleept had, waar ons drietal lag te slapen. Herhaalde malen keerde hij terug en voorzag zijn tulband met nog meer bewijsstukken, zoodat hij ten laatste zich moest getroosten blootshoofds in de open lucht te gaan slapen.

„Ik behoef niet bang te zijn, dat ik niet in tijds zal ontwaken,” zeide hij, zijn pas geschoren achterhoofd op den welvoorzienen tulband latende rusten. „Die twee zullen met den dageraad wel beginnen te twisten en zich dan gelukkig achten een regtsgeleerde bij de hand te hebben, waardoor ik natuurlijk mijn deel en nog iets voor mijne moeite op den koop toe moet hebben.

Doctor Abhac ging nu slapen en droomde van processen en goud. Dit is de geschiedenis van Doctor Abhac.

5.

DE WOESTIJNKONING.

Den volgenden dag, tegen den avond, werd de plek bezocht door een beruchten bandiet, wiens naam niet in de geschiedenis vermeld wordt, doch die, door het gansche land, de schrik der karavanen was, die hij eene zware schatting oplegde, waarom hij dan ook d e w o e s t ij n k o n i n g werd genoemd, zoo de overlevering waarheid behelst. Nooit te voren was hij zoo ver in de woestijn doorgedrongen, dewijl dáár bijna nooit reizigers doortrokken, en het gezigt van die schaduwrijke plek en van die bron vervulde zijn hart met vreugde, ofschoon het anders nog al vrij ongevoelig was voor de schoonheden der natuur. Hij bleef een oogenblik staan.

„Waarachtig,” sprak hij tot zich zelven, „het was nog al gelukkig, dat ik hierheen kwam. De Kardouon bewaakt hier, volgens de aloude gewoonte van draken en hagedissen, een hoop goud, en die drie waardige schelmen zijn te zamen hier gekomen, om dien schat te deelen. Zoo ik trachtte mij met dien buit te belasten, terwijl zij slapen, dan zou de Kardouon ontwaken — want zij is altijd op den uitkijk — die op hare beurt die ellendelingen zou wekken, en dan zou ik het moeten uithouden tegen den houthakker, den Fakir

er door geschokt zijn; zullen de zegekreten der geällieerden niet de oude vrijheidszin bij de Polen en misschien bij andere volken van het uitgebreide Russische Rijk weder doen ontvlammen? Zal Duitschland, dat in de laatste vijftig jaren, bij iedere handeling, angstvallig naar het Noorden zag, zich niet aan Ruslands invloed onttrekken? Zullen Oostenrijk, Pruissen, Zweden en Denemarken niet meer Westelijk overhellen? Zal er niet door geheel Midden-Azie van de bergen van den Caucasus tot de vlakten der Turkomannen een jubelkreet opgaan, dat Ruslands hand, die allen zwaar drukte, eene nog sterkere hand heeft gevonden? Zal geheel Turkije niet opspringen van vreugde, nu de oude vijand zoo gevoelig in den hartader is getroffen? De zieke man, zooals de Czaar Turkije noemde, herleeft voorzeker op de marc van Sebastopols val.

Het stoffelijk nadeel in het verlies van Sebastopol moge zeer groot voor Rusland zijn, het zedelijk nadeel, daardoor ondervonden, is niet te berekenen.

Hier eindigen wij ons overzigt. Wat beteekenen ook al die kleine bijzonderheden des oorlogs, die de bladen heden nog aanbrengen? Zij verdwijnen met het overig staatkundig nieuws, dat trouwens zeer weinig is, in 't niet, bij de roemrijke overwinning aan de Alma, bij de verovering van Sebastopol!

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Men leest in de *Nederlander*: Van eene goed onderrigte zijde wordt ons medegedeeld, dat door een groot aantal leden van de Nederduitsche Hervormde gemeente te Amsterdam, naar aanleiding van de uitspraak der Synodale Commissie, op nieuw zal worden geprotesteerd tegen het beroep, op Dr. *L. S. P. Meijboom* uitgebragt.

— De Tweede Kamer der Staten Generaal zal, na in hare afdeelingen onderzocht te hebben de staatsbegrooting voor de dienst 1855, gedurende veertien dagen uiteengaan. Eerst na hare terugkomst zal zij zich bezig houden met het in overweging nemen van de gewigtige wetsontwerpen, die haar zijn aangeboden (Ministeriele verantwoordelijkheid, onderwijs en regt van vereeniging en vergadering.)

— Bij alle Academien zijn dit jaar minder studenten ingeschreven als in de laatste jaren; het aantal ingeschrevenen is het grootst te Utrecht, n. l. 70; te Leiden zouden slechts 50 studenten aangekomen zijn.

— De jongste, 7e veiling van landerijen in den Haarlemmermeer polder, heeft de vroeger verkregen prijzen niet kunnen opbrengen. Men heeft daarom het voornemen om niet zoo spoedig op elkanderen te verkoopen, ook, wijl daardoor wel eens gebrek aan werkvolk ontstaat. Welligt worden er dit jaar nog geveild 1568 bunders, terwijl men het plan heeft in 1855 te verkoopen 3000 bunders, alsdan te zamen bijna 14,500 bunders uitmakende. De 1432,69 in veiling gebragte bunders zijn den 17 te Lisse verkocht, gezamenlijk voor *f* 759.200 en alzoo gemiddeld ruim *f* 530 per bunder. In het geheel hebben de tot dusverre verkochte 11.365,42 bunders opgebragt *f* 5,391,350 of gemiddeld ruim *f* 474 per bunder.

— Naar aanleiding van het daarover vermelde in het verslag der Commissie van de 2e Kamer der Staten-Generaal over den staat der lagere, middelbare en hoogere scholen over 18 $^{53}/_{54}$, heeft Z. E. de minister van oorlog bepaald, dat er alsnog een verslag zal worden opgemaakt van den staat van het onderwijs bij het leger.

— Men zegt, dat de heer Mr. *G. Groen van Prinsterer* zijn ontslag zou hebben aangevraagd als lid van de commissie, die benoemd is ter voorbereiding van de afschaffing der slavernij in onze overzeesche bezittingen.

— Het totaal van het IVde hoofdstuk der staatsbegrooting voor 1855 (*departement van justitie*) bedraagt *f* 2.454,023.

Het totaal van het Vde hoofdstuk (*binnenlandsche zaken*) bedraagt *f* 5.843.713.70. Blijkens de mem. van toelichting, zal voor dit hoofdstuk in 1855 *meer* noodig zijn dan in het loopende jaar, de som van *f* 131.024.58, waaronder *f* 10.000 (art. 39) voor vergrooting van het gebouw, waarin de bureaux van het provinciaal bestuur van Groningen gevestigd zijn. Het totaal van hoofdstuk VI (*Hervormde Eeredienst*) bedraagt *f* 1.686.629.31½, zijnde *f* 8.722.86 meer dan de toegestane som voor de loopende dienst van 1854. Het totaal van hoofdstuk VII (*R.-K. Eeredienst*) bedraagt *f* 580.253.68½

— Uit de begrooting voor het departement van eeredienst blijkt voor 1855, dat het getal predikanten bij de Hervormde eeredienst die lands tractement genieten, is 1439. Het getal Luthersche predikanten, 's lands tractement genietende, bedraagt 25. — Dat der Hersteld Ev. Lutherschen 7. — Dat der doopsgezinden 30. — Dat der Remonstranten 25. De toelage aan den leeraar bij de Protestantsche gemeente te Turijn, bedraagt *f* 598.18 en die aan den leeraar te Smirna *f* 1200. De som, in het afgeloopen jaar voor predikants-traktementen uitgetrokken, is voor 1855 met ongeveer *f* 8000 verhoogd.

— Uit de Memorie van toelichting, behoorende bij de begrooting voor 1855 op het departement van R.-Kath. eeredienst, blijkt, dat, de inwendige regeling der nieuw opgerigte bisdommen nog geenszins is voltooid. De kerkvoogden werken aan die hun opgelegde taak met beraad en overleg. De algemeene reglementen voor de parochiale kerkbesturen ontworpen, die een rigtig beheer en toezigt verordenen, mitsgaders eene behoorlijke rekenpligtigheid, zijn door den Koning, na den raad van State gehoord te hebben, voor zoo veel noodig, goedgekeurd, waardoor die, ook voor de belangen van den Staat niet onverschillige zaak, met wederzijdsche tevredenheid haar beslag verkreeg.

Het getal R.-Kat. geestelijken bij 911 kerkgemeenten, bedraagt 1557. Van dit getal worden 1412 door het rijk bezoldigd.

Het kerkgenootschap der oud-bisschoppelijke klerezij telt in 't geheel 25 kerkelijke gemeenten, als 1 in Gelderland, 10 in Zuid-Holland, 10 in Noord-Holland, en 4 in Utrecht.

— Aangaande de drukke verzending van augurken naar Engeland meldt de *N. R. Ct.* nog, dat de augurken-telers te Roelofsarendsveen en Aalsmeer een buitengewoon voorspoedig jaar gehad hebben, doordien zij voor Engelsche rekening over de 5000 oxhoofden hebben ingelegd, ten bedrage van *f* 150,000.

— Berigten van Java melden het volgende:

Op den 8sten dezer is de algemeene secretaris Mr. *A. Prins*, gouvernements commissaris voor de westerafdeeling van Borneo, met Zr. Ms. stoomschip *Batavia*, naar Pontianak en Sambas vertrokken, tot verdere regeling der zaken aldaar. Door de terugkomst van dit stoomschip zijn wij in de gelegenheid tijdingen van daar mede te deelen, loopende tot 14 Julij. Overal in de residentie heerschte rust, verzet was niet meer te vreezen. Nu en dan werden naar de meeste gehuchten onder Montrado militaire verkenningen gedaan. Hier en daar vond men, wel is waar, nog eenige wapenen, en werden te Montrado twee in den grond gegravene zesponders gevonden, afkomstig van Sinkawang; doch overal ontving men bewijzen van onderwerping. Op bijna alle plaatsen zag men weder de gewone bedrijven uitoefenen. Men begon zich langzamerhand beter aan onze militaire politie te gewennen. De particuliere mijnen werden weder bewerkt. Op onderscheidene punten was men bezig met het gereed maken der rijstvelden. De eerste ontwerper en het voornaamste hoofd van den opstand, *Wong Thoe*, was door zijne eigene landslieden aan den overste *Andresen* uitgeleverd. Dagelijks zag men ook de opvatting te gemoet van den aanvoerder in den strijd, *Lim-San On*, dien men in het landschap Mandhor op het spoor was. De verblijfplaatsen der overige hoofden van den opstand waren niet met zekerheid bekend. Zij hadden evenwel al hunnen aanhang verloren. Nergens zag men vereenigde gewapende opstandelingen. Na de kennisname der voorwaarden van onderwerping, hadden de Chinezen van Loemar, Boedokh en Lara, op nieuw deputatiën g zonden, ten einde de verzekering over te brengen van volkomene onderwerping. Te Soengie Doerie en te Soengie Raja, was de gevlugte bevolking nagenoeg geheel teruggekeerd. Dagelijks kwamen hoofden van Dajaksche stammen hunne erkentelijkheid betuigen voor de kwijtschelding hunner schulden aan de Chinezen.

Vlijmen, 29 Sept. Gisteren en heden werd alhier de hop verkocht voor *f* 100 de 50 Nederlandsche ponden, een prijs die welligt nooit, ten minste uiterst zeldzaam, gemaakt werd.

Boskoop, 28 Sept. In den afgeloopen zomer was de opbrengst der Boskoopsche aardbezien en framboozen zeer aanmerkelijk te noemen; naar Rotterdam zijn uitgevoerd 33.774 potten, Amsterdam 23,758, 's Gravenhage 77.340 te zamen 134.872 potten, ter gezamenlijke waarde van *f* 7775. Nog is in 3512 mandjes met roode, witte, zwarte en kruisbessen, een weinig morellen enz. uitgevoerd voor *f* 1404.80. Deze uitvoer is geschied door eene compagnie; buiten welke door particulieren her- en derwaarts, volgens beredeneerde schatting, nog 51.312 potten, voor eene som van *f* 3439.80 zijn uitgevoerd en circa voor *f* 700 aan bessen. Dus is er voor een gezamenlijk aantal van 186.184 potten, 3512 mandjes, enz. ontvangen *f* 13.319.60.

Amerongen, 29 Sept. Sedert eenige dagen komt op eene weide binnen deze gemeente (op de uiterwaarden) eene ziekte onder het rundvee voor, die in hevigheid en snelle doodelijkheid de longziekte verre achter zich laat. Op het zelfde stuk land zijn reeds *negen* koebeesten, meest vetweiders, daaraan bezweken; verder op nog twee, aan de overzijde van de rivier (Gelderland) vijf, en, naar men verhaalt, in de omstreken van Cothen en Langbroek een vijftiental. Naar de beschrijving van de eigenaren, leveren de aangetaste beesten de meeste kenteekenen op van het zoogenaamde *loopend vuur*, ook wel *springvuur* genaamd. Men kan intusschen aan deze beschrijving weinig waarde hechten, dewijl er, zoo ver men weet, nog geen erkende veearts bij te pas is gekomen.

Leeuwarden, 30 Sept. Wij kunnen thans melden, dat de heeren van *Heemstra c. s.* zich genegen hebben verklaard, om de door de Hooge Regering verlangde uitbreiding te geven aan hun plan tot aanleg van spoorwegen in de Noord-Oostelijke gedeelten des Rijks. De concessie, die alsnu aan de genoemde heeren staat te worden verleend, zal, naar wij vernemen, tot de volgende vijf lijnen betrekking hebben, als 1o. van Harlingen over Leeuwarden en Groningen naar Leer; 2o. van Leeuwarden naar Zwolle; 3o. van Groningen naar Zwolle; 4o. van Zwolle naar Arnhem; 5o. van Kampen over Zwolle naar Rheine. *Handbl.*

Groningen, 2 Oct. Naar wij vernemen, heeft men op sommige plaatsen in deze provincie weder zeer veel overlast van veldmuis, tot aanmerkelijk nadeel van den landbouwer. Dit is o.a. vrij erg te Noordbroek, waar men echter een even eenvoudig als doeltreffend middel bezigt, om zich van die lastige en verslindende gasten te ontdoen. Men graaft nl. rondom de koren-schelven (bulten) eene geul of gruppel en plaatst daarin in den grond een of meer groote steenen potten, in diervoege, dat de bovenrand van die potten gelijk komt met den bodem in de geul. Men vult daarop die potten half met water, en als nu de muizen des nachts in de geul loopen, waarbij zij misschien op het water afkomen, vallen zij in de potten en verdrinken. Men heeft ons verhaald, dat men op die wijze te Noordbroek bij meer dan een' landbouwer in eenen nacht 100, 200, ja, hoe ongeloofelijk het schijnt, zelfs nog meer muizen in die potten heeft bijeengekregen. *Pr. Gr. Ct.*

— Dezer dagen is bij den vleeschhouwer *L. van Geuns* te Ulrum een kalf geslagt, dat nog geen twaalf weken oud was en reeds de aanzienlijke zwaarte had van tweehonderd elf en een tweede half Nederl. pond. Het kalf was gemest door den kastelein *H. Balk*, op de Roode Haan, onder Warfhuizen, en door dezen verloot voor de som van zeventig gulden. *Id.*

— Gisteren morgen heeft te Nuis, gem. Marum, een allertreurigst ongeval plaats gehad. Twee jonggehuwden, *Ubel Willems Vossema* en zijne vrouw *Roeliena Meinema*, zouden op een boerenwagen met hun eenigst zoontje, omstreeks 9 à tien weken oud, naar hunne te Duurswoud (in Friesland) wonende zuster gaan. Nog geen ¾ uur van huis zijnde, zag de moeder eens naar haar kindje, dat zij aan de borst had liggen; maar met welk eene ontsteltenis ontwaarde zij, dat haar lieveling niet meer leefde! De oorzaak hiervan kan men niet met zekerheid zeggen, doch naar alle waarschijnlijkheid is door het gehots van den wagen het kind aan de borst gestikt. *Id.*

— Naar ons uit Emden wordt berigt, stond den 28 Sept. te Aurich teregt zekere *Antje Pieters Gruben*, oud 29 jaren en geboortig uit Breimermoor, in Oostfriesland. Onze lezers zullen zich herinneren, dat die vrouw reeds vroeger in dit blad is genoemd, als hebbende ook hier te lande teregt gestaan en 4½ jaar in de gevangenis te Gouda doorgebragt. Reeds vroeger had zij wegens niet minder dan *negenenveertig* in den tijd van 1839—1842 gepleegde bedriegerijen op 22jarigen leeftijd 2 jaar en 3 maanden in de gevangenis gesleten. Bijna onmiddelijk daarop, en nadat zij pas hare vrijheid had teruggekregen, hervatte zij haar vorig ambacht en deed een waren strooptogt, op welken togt zij in de Nederlanden o. a. hier te Groningen en Appingadam, en wijders aan de Rijn, te Hamburg, Bremen, Hildesheim, Göttingen enz., tallooze opligterijen pleegde, zich daarbij uitgevende voor eene rijke boerendochter uit Oostfriesland en zich beurtelings *Sina Groeneveld*, *Gesina Begemann*, *Gesina Huizenga* of anders noemende. Speculerende op de ligtgeloovigheid harer medemenschen, en de zwakke zijde van velen kennende, trad deze doortrapte vrouw overal op in het karakter van eene vrome Christin, die het land rondreisde, goeddoende, doch telkens onder allerlei schoonschijnende voorwendsels geld, gouden en zilveren voorwerpen en zelfs kleedingstukken wist magtig te worden, waarmede zij vervolgens verdween, om niet weder te voorschijn te komen. Te Bückeburg, in Hannover, logeerde zij zelfs een geruimen tijd bij den hofprediker *Begemann*, dien zij diets maakte, dat zij zijne nicht was. Deze goede lieden gaven aan de voorgewende nicht niet alleen geld en kleederen, maar namen haar zelfs mede naar allerlei voorname gezelschappen, waar zij door hare buitengewoone schoonheid opzien baarde; tot dat zij zich eindelijk ook daar weder met het haar gelcende geld en de kleederen op een goeden dag in alle stilte uit de voeten maakte. Wat hierbij te meer moet verwonderen, is, dat deze fijne dame niet alleen niets dan den plat-Oostfrieschen tongval sprak, maar niet eens lezen of schrijven kon. Nog vreemder is het bijna, dat zij, schoon haar signalement overal naauwkeurig bekend was, en zij b. v. te Hamburg en Bremen haar intrek nam in de eerste logementen, zoo lang ongemoeid hare listige streken aan den man heeft kunnen brengen, tot dat zij eindelijk hier in Nederland werd aangehouden en ontmaskerd. — De regtbank te Aurich heeft haar thans veroordeeld tot 4jarige tuchthuisstraf, eersten graad, en in de kosten. *Id.*

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Omtrent de Russische krijgsgevangenen wordt uit Rochefort gemeld, dat hunne huisvesting thans is geregeld. Zij wonen in gebouwen, vroeger voor de Arabiesche gevangenen gebruikt. De gezondheidstoestand der Russen is goed; er liggen slechts 12 zieken in het hospitaal, 8 gewonden en 4 door koortsen aangedaan. De strengste zindelijkheid is voorgeschreven, om geene ziekten aan te kweeken. De Russen zijn trouwens niet zoo onzindelijk als wel eens gemeld is. Zij baden zich veel, en maken zelfs werk van hun toilet. Het Fransche brood smaakt hen opper best; met de Fransche soep kunnen zij het nog slecht vinden. Van aard zijn de Russ. gevangenen zacht en onderworpen. Zij zijn op het eiland geheel vrij, mits driemaal per dag op het appel aanwezig zijnde. Met de Fransche troepen kunnen zij zeer goed overweg, reeds leeren zij van hen wat Fransch. — De officieren zijn hupsch en over de hun aangedane bejegeningen zeer tevreden.

— De Keizerin heeft gedurende haar verblijf te Biarritz 73,000 fr. besteed tot liefdadige doeleinden.

— De regering laat thans kanonneerbooten bouwen van eene geheel nieuwe constructie. Die booten, bestemd voor geschut van zwaar kaliber, zullen slechts twee meters diep gaan en alzoo zeer nabij de vijandelijke forten kunnen naderen. Uitwendig zullen die booten worden bekleed met op elkander geschroefde ijzeren platen. De huid zal zoo sterk zijn, dat 17 kanonkogels, op een en hetzelfde punt treffende, hem slechts zullen kunnen doorbooren.

— Er is sprake, dat de regering, met het oog op de tegenwoordige houding van Duitschland, van meening is ook de oproeping van het contingent van 1854 te decreteren en dat de armee op 700,000 man gebragt zal worden. Men belooft zich van dit decreet meer goeds, dan van al de Oostenrijksche notas.

— De duurte der levensmiddelen te Parijs neemt met elken dag toe. Brood, wijn, vleesch, suiker en meer andere eerste behoeften, als olie en zeep, stijgen verschrikkelijk in prijs. Ten gevolge daarvan zien vele gezinnen zich genoopt, hunne uitgaven te bekrimpen, en schaffen dienstboden af, waardoor het aantal personen van den dienstbaren stand, die buiten betrekking zijn, zeer groot is.

ENGELAND

De cijfers van de staatsinkomsten van het laatste vierendeeljaars moeten zeer gunstig zijn. De nieuwe belastingen hebben opgebragt, wat men er van wachtte, terwijl de oude niet in opbrengst zijn verminderd. De in- en uitvoer is toegenomen met 80,000 tonnen maat. Het verbruik van geestrijke dranken is niettegenstaande de duurte der granen vermeerderd; het papierfabriekaat is uitgebreid. De handel blijkt door den oorlog niet te lijden, maar er nieuw leven door te erlangen.

— Men zal zich zonder twijfel de zaak van luitenant

---

en den regtsgeleerde, die veel van het goud houden en het wel zouden verdedigen. De voorzigtigheid zegt mij, dat ik mij liever moest houden, alsof ik ook sliep, tot dat het geheel donker is, daar het schijnt, dat zij den nacht hier willen doorbrengen. In de duisternis kan ik ze dan wel een voor een den hals afsnijden. Deze plaats wordt zóó weinig bezocht, dat ik niet behoef te vreezen gestoord te worden, als ik morgen mijn schat vervoer, en ik heb zelfs veel lust, niet te vertrekken, voor dat ik die Kardoenen tot mijn ontbijt gebruikt heb, want naar hetgeen mijn vader mij verteld heeft, is zijn vleesch een lekker beetje.

En ook hij ging slapen en droomde van moord, plundering en geroosterde Kardouons. Dit is de geschiedenis van den Woestijnkoning, die een roover was, en wien men zoo noemde, om hem van anderen te onderscheiden.

6.

DE WIJZE LOKMAN.

Den volgenden dag werd dezelfde plek bezocht door den wijzen Lokman, den wijsgeer en dichter — Lokman, den lieveling van het menschelijk geslacht, den leermeester van geheele volken en den raadsman van Koningen — Lokman, die dikwijls de eenzaamste plekjes opzocht, om daar over de natuur en over God na te denken. Lokman ging langzaam zijn weg, want hij was door ouderdom verzwakt, hebbende hij dien dag juist driehonderd jaren geleefd. Lokman bleef staan en beschouwde het tooneel, dat zich in de nabijheid van den boom aan zijne oogen vertoonde.

„O, verheven Schepper aller dingen!" riep hij uit, „het gezigt, dat uwe Goddelijke goedheid mij hier doet zien, bevat eene onuitputtelijke bron van leering, en, terwijl ik het aanschouw, wordt mijne ziel met bewondering vervuld voor de lessen, die uit uwe werken voortvloeijen, en met medelijden voor de dwazen, die u niet kennen. Aanschouw hier wat de menschen een schat noemen, en die dikwijls de rust van zijns meesters ziel en ligchaam heeft verstoord. Aanschouw de Kardouon, die deze goudstukken gevonden heeft en die, geleid door het zwakke instinkt waarmede Gij haar geslacht begiftigd, hebt, ze voor gedroogde wortelschijfjes aanzag. Aanschouw den armen Xailoun, wiens oogen door het schitterend kleed der Kardouon verblind waren, omdat zijn verstand te zwak was, om zich tot u te wenden, den sluijer der duisternis waarmede Gij hem omhuld hebt, op te heffen, en de Almagtige hand te aanbidden, die zelfs het geringste harer schepselen met de prachtigste kleuren kan tooijen. Aanschouw den Fakir Abhoc, die, op de natuurlijke vreesachtigheid der Kardouon en de zwakheid van Xailoun vertrouwde, zich van een schat wilde meester maken, en zijn overige levensdagen in overvloed, weelde en wellust slijten. Aanschouw den doctor Abhac, die rekende op de twist, welke bij hun ontwaken tusschen de anderen over de verdeeling zou ontstaan, om zichzelven als scheidsman op te werpen, en zoodoende een dubbel aandeel te verkrijgen. Aanschouw den Woestijnkoning, die het laatst aankwam, terwijl hij zich op moord en plundering bezon, en die waarschijnlijk voornemens was, gedurende den nacht de anderen om het leven te brengen. En alle vijf zijn voor immer gaan slapen in de vergiftigde schaduw van den Upasboom, — een van die noodlottige zaden is door den adem Uws toorns hier heengedreven, van uit het diepst der bosschen van Java!"

Nadat Lokman dit alles gezegd had, knielde hij en aanbad God. En toen Lokman opstond, streek hij de hand over zijn baard en vervolgde: „De eerbied, die wij aan dooden verschuldigd zijn, laat niet toe, dat wij hunne overblijfselen ter prooi laten aan de dieren der wildernis. De levenden oordeelen de levenden, maar de dooden behooren God."

En hij nam Xailoun's blij uit diens gordel, en groef drie graven. In het eerste legde hij den Fakir Abhoc. In het tweede den doctor Abhac. In het derde graf begroef hij den Woestijnkoning.

„Wat u betreft, Xailoun," vervolgde nu Lokman, „ik zal u aan den noodlottigen invloed van den gifboom onttrekken, opdat uwe vrienden — zoo gij ten minste na den dood der Kardouon nog vrienden hebt — zonder gevaar op uwe laatste rustplaats mogen komen weenen; en ik zal zulks doen, mijn broeder, omdat gij uw kleed over de Kardouon hebt uitgespreid, om haar tegen de koude te beschutten.

Lokman droeg toen Xailoun's lijk ver weg en groef hem een graf in een kleine, met bloemen begroeide grot, die door de wateren der woestijn werd bespoeld, en waar het gebladerte der omringende boomen eene koele en welriekende lucht verspreidden. Toen dit gedaan was, streek Lokman ten tweedenmale de hand over zijn baard; hij bedacht zich eenigen tijd en ging toen de Kardouon halen, die onder den gifboom van Java gestorven was. Lokman groef nu een vijfde graf voor de Kardouon nabij dat van Xailoun.

„God verhoede," zeide Lokman, „dat ik in den dood zal scheiden, wat op aard elkander beminde!"

Lokman streek nu ten derdenmale de hand over zijnen baard, hij bedacht zich eenigen tijd, keerde toen terug naar

Perry nog wel herinneren, die van zijn officiersgraad vervallen is verklaard, ten gevolge van eene slemppartij en daarop gevolgde uitdeeling van slagen, doch die door de geheele Engelsche drukpers als onschuldig werd verklaard, die dan ook ten zijnen gunste eene inteekening openstelde, welke meer dan 1000 p. st. heeft opgebragt, zijnde overigens de minister van oorlog bij die gelegenheid het voorwerp der hevigste aanvallen geweest. Thans heeft zich een ander betreurenswaardig feit bij het corps der officieren van de marine voorgedaan. Een jeugdig meisje namelijk is aan boord van een koninklijk linieschip op de reede van Portsmouth, mishandeld geworden en ten gevolge daarvan bereids overleden. Deze zaak zal waarschijnlijk groote sensatie verwekken, en de *Times* wil, dat de beschuldigde, zijnde een luitenant, ter dier zake voor de justitie zal verschijnen. Deze eisch heeft ten doel om, even als in de zaak van luitenant *Perry*, de exceptionnele regtspleging der krijgsraden te vernietigen overal, waar de vergrijpen niet uitsluitend van militairen aard zijn.

DUITSCHLAND.

Het paleis van het Ministerie te Wiesbaden, een groot vierkant gebouw met 3 verdiepingen, is door een brand vernield. Toen men de vlammen ontdekte, waren ze reeds zoo verspreid, dat het geheele dak in vier hoeken in brand stond vóór men hulp kon aanbrengen. Er was bijna aan geen blusschen te denken. Bij het aanbreken van den dag stortte het dak in, slepende met zich 2 personen, waarvan de een gedood en de tweede zwaar gewond werd. Eerst tegen den avond kon men de vlammen meester worden; het uitgestrekt gebouw is van binnen geheel uitgebrand. Eenige kamers van den westkant zijn bewaard, doch het water heeft bedorven, wat de brand verschoond heeft. De zaal der Staten en de prachtige troonzaal zijn geheel ingestort. Bij dit instorten zijn 4 metselaars gedood en eenige andere werklieden gewond.

— Te Pruissen doet het terugzenden naar hare haardsteden van de reserve van de garde de korps alle denkbeeld van eene mobielverklaring van het leger, in dezen winter nog, wegvallen.

— Sedert eenige dagen heeft het fraaije herfstweêr in Zwitserland, plaats gemaakt voor den naderenden winter; in de hooger liggende streken heerscht reeds een gevoelige koude, en zijn de meeste bergen reeds tot in de valleijen met sneeuw bedekt.

SPANJE.

Uit Madrid zijn tijdingen ontvangen, loopende tot 25 dezer. 's Daags te voren zoude een groot aantal jonge lieden, men spreekt van eenige duizenden, eene vergadering houden en een manifest in het licht geven, waarnaar de regering zich te gedragen had. Hoofdzakelijk zou het ministerie daarin aangemaand worden, om meer werkdadigheid aan den dag te leggen. Die vergadering heeft echter toen niet plaats gehad, waarschijnlijk ten gevolge van een maatregel van den generaal *San Miguel*, die al de militie onder de wapenen heeft laten komen, onder voorwendsel van hare dienst te regelen, ingeval er eene insurrectionele beweging mogt plaats hebben, en aan elk bataillon de vereenigingsplaats aan te wijzen, waar het zich op een teeken, gegeven door de regering, moest bevinden. Dien dag echter zijn de jonge lieden bijeengekomen; wat daarin voorgevallen is, is nog niet bekend. Doch zooveel is zeker, dat alles rustig is afgeloopen. In hare vrees heeft de regering, ten einde eene opeenhooping van volk op ééne plaats te voorkomen, zelfs de stierengevechten doen opzeggen, die plaats zouden gehad hebben.

GRIEKENLAND.

Den 22 dezer zouden, volgens een berigt in den franschen *Moniteur*, de fransche troepen in Athene verschijnen, tot groote tevredenheid van de bevolking dier stad. Men weet, dat deze aangelegenheid aanleiding had gegeven tot eenige diplomatieke verwikkelingen en dat reeds gezegd was, dat koning Otto, tegen de komst der Franschen in zijne hoofdstad zijnde, verklaard had Athene te zullen verlaten op den dag, dat de Franschen er zouden binnentrekken. Waarschijnlijk echter is thans alle bezwaar dienaangaande opgeheven.

NOORD-AMERIKA.

Al de bladen herhalen het door den *Herald* medegedeelde gerucht, dat de heer *Soulé* te Madrid met de Spaansche regering het eens is geworden, omtrent den aankoop van Cuba. Velen gelooven, anderen betwijfelen de waarheid er van; nog anderen hebben gewetensbezwaren, of houden zich als of zij die hadden, en vragen of het de groote republiek wel betaamt, een land door aankoop te verkrijgen, zonder de bewoners er van naar hunne meening te vragen. Allen zullen het over dit punt echter wel eens worden, is de koop maar eenmaal gesloten.

RUSLAND-TURKIJE.

De Fransche *Moniteur* behelst in eene correspondentie uit Kars van 17 Aug., de volgende bijzonderheden omtrent de operatien in Azie. Voor eenige dagen meldden de Turksche voorposten, dat de vijand zijne positie bij Indgé-Déré verlaten had. Eene patrouille werd op verkenning uitgezonden en bevestigde dit berigt. De Russen, aan den kant van Tiflis door Schamyl bedreigd en een tweeden aanval van het Turksche leger vreezende, hadden inderdaad besloten naar het centrum terug te trekken en waren gevlugt, hunne tenten en een voorraad gerst en beschuit achterlatende, genoegzaam voor de behoeften der Turksche voorhoede, gedurende acht dagen. Zij hebben hun kamp bij Gumri opgerigt, op de plaats waar de Karstchaï zich in den Arpatchaï werpt. Op de plaats ingewonnen inlichtingen hebben bevestigd, dat de vijand in den laatsten slag meer dan 8000 man en 3000 paarden heeft verloren; twee generaals zijn ten gevolge hunner wonden overleden. Een bataillon grenadiers van 1000 man was op 160 man na omgekomen. De vijand was zoo verzwakt en gedemoraliseerd, dat hij zich onmagtig gevoelde, een tweeden aanval te wederstaan. De Turken daarentegen, die nieuwe versterkingen hadden ontvangen, wachtten slechts op de komst van *Ismaël-pacha*, om offensief te handelen.

— Door de jongst verschenen keizerlijk Russ. ukase wordt weder eene ligting van 250.000 man enkel in het westelijke gedeelte des Russische rijks uitgeschreven. Hierdoor worden de twee klassen der reserve, die uit oud gediende en welgeoefende manschappen bestaat, disponibel gemaakt ter versterking van het operatieleger. Deze 250.000 rekruten zullen voor 's hands de dienst verrigten in het binnenste gedeelte des rijks, alsmede in de vestingen, waar zij in den wapenhandel zullen geoefend worden. Op deze wijze wordt de Russische regering in staat gesteld een nieuw leger van 200.000 welgeoefende soldaten in het veld te brengen.

— Volgens een schrijven van zekeren doctor Troubelskoï, bevindt zich in het hospitaal van Astrakan een grijsaard van 137 jaren, een Perziaan van oorsprong. Volgens het getuigenis van zijne landgenooten, die de vervolging van den laatsten Schach waren ontvlugt, is die man geboren vóór de regering van Nadir en zoude hij de inneming van Ispahan in 1729 hebben bijgewoond. Hij is nog zeer krachtig; heeft een fijn gehoor en scherp gezigt. Hoewel hij een weinig gekromd gaat, zijn zijne ledematen nog zeer krachtig. Zijn geheugen heeft niets geleden; hij herinnert zich zeer goed de dagteekeningen van al de geschiedkundige gebeurtenissen, die in zijn vaderland zijn voorgevallen. Hij is achtmalen gehuwd geweest. Bij zijne laatste vrouw heeft hij een meisje van 19 jaren. Voor eenige jaren kreeg hij voor de derde maal nieuwe tanden. De keizer heeft, toen hij een en ander vernam, den grijsaard eene plaats geschonken in het invalidenhuis te Moskou.

— Berigten uit Reval van den 12den zeggen, dat de staatkunde van den Czaar te Petersburg veel ontevredenheid verwekt. Wanneer hij niet mogt luisteren naar de raadgevingen hem gedaan door hen, wier belangen door den oorlog worden benadeeld, dan was men beducht voor eene revolutionnaire krisis.

ASSEN, 4 October.

Wij vernemen, dat het Departement van Oorlog de Chefs van al de daarbij betrokkene korpsen gemagtigd heeft, om aan de miliciens der ligting 1851, die vergunning mogten vragen tot het aangaan van een huwelijk, de vereischte toestemming daartoe uit te reiken, onder bepaling nogthans, dat de belanghebbende manschappen, indien zij schuld mogten hebben op het kleeding- en reparatie fonds, deze vooraf behooren aan te zuiveren, en voorts, om aan zoodanige miliciens, die buiten staat mogten zijn aan laatstgemelde bepaling te voldoen, desniettemin die toestemming te geven, mits vooraf het onvermogen door een bewijs, afgegeven door het Bestuur der Gemeente, waartoe de belanghebbende behoort, naar behooren worde bevestigd.

— Op de jaarmarkt, den 30 Sept. te Westerbork gehouden, waren ter verkoop aangevoerd een stier, 68 koeijen, 7 kalveren, 1361 Drentsche schapen en 193 varkens. Prijzen der koeijen waren van *f* 32 — *f* 91. van kalveren van *f* 12 — 22, van schapen van *f* 3.50 — *f* 6.30 en van de varkens van *f* 26 — *f* 28. — De handel was over 't geheel levendig.

— J.l. Zaturdag heeft in het gebouw der Engelsche kerk te Amsterdam de 5e algemeene vergadering plaats gehad van de deelhebbers der Drentsche kanaal Maatschappij. De balans is goedgekeurd en de aftredende heeren Commissarissen Mrs. *Carsten* en *Heemskerk* zijn herkozen. Daarna is er uitvoerig mededeeling gedaan van den staat der onderhandelingen met den Minister van Binnl. Zaken over de wijziging der concessie en wel 1o om de Maatschappij vrij te stellen van alle andere werken behalve de doortrekking der Hoogeveensche vaart tot in de Emmer veenen, en 2o om de bezittingen der Maatschappij voor eene aantegane geldleening te verbinden. Wel bestond er gegrond vooruitzigt op eene gunstige beschikking, maar daar de Min. van Binn. Zaken omtrent eenige punten andermaal het gevoelen van het Provinciaal bestuur van Drenthe had gevraagd, zoo had nog geene definitieve beschikking kunnen genomen worden. Dien ten gevolge werd besloten, aan Commissarissen op te dragen, om, wanneer zoodanige beschikking zal zijn ingekomen, die aan deelhebbers in eene extra-vergadering voor te leggen. Voorstellen, om het bestuur te magtigen tot het aangaan van eene geldleening en om de statuten te wijzigen, werden om dezelfde reden uitgesteld.

— Uit de door het Departement voor de Hervormde Eeredienst gezondene nominatie van predikanten, is den 27 Sept. door den Kerkeraad, kerkvoogden en notabelen te Ten Boer eene keuze gedaan; dezelve is met eenparige stemmen gevallen op den heer *C. Mulder Sissingh*, Predikant te Gieterveen, wiens benoeming alzoo zal verzocht worden.

— Volgens de *Gr. Ct.* zijn te Drouwen in de laatste dagen twee honden gedood, waardoor men hoopt verlost te zullen zijn van de verscheurende beesten, die nog altijd in die omtrek zooveel verwoesting onder schapen en runderen veroorzaakten.

— Tot policiebediende alhier is, in plaats van A. *Eras*, tot andere functien geroepen, benoemd *J. Beening*, dienstknecht ter dezer stede.

— Bij de Israëlitische gemeente alhier is, in plaats van *S. Moscoviter*, naar Leiden vertrokken, als onderwijzer aangesteld *A. Fontein*. Deze houdt ook, even als zijn voorganger, godsdienstige voorlezingen.

— In no. 77 hebben wij gemeld, dat de heer *J. Pondman* te Annerveensche-kanaal door de Prov. Geneeskundige Commissie is toegelaten als plaatselijk vroedmeester; wij zijn verzocht mede te deelen, dat dit moet zijn als vroedmeester *ten platten lande*.

— Van onderscheidene kanten ontvangen wij berigten nopens appelboomen, die ten tweeden male in bloei staan. Door het veelvuldig voorkomen van deze omstandigheid schijnt zulks, dit jaar althans, geene bijzonderheid meer te zijn.

— Aan het derde gesticht te Veenhuizen zijn den 30 Sept. drie cholera-gevallen voorgekomen, waarvan twee dien dag met den dood eindigden.

— Op de jaarmarkt, den 28 dezer te Odoorn gehouden, waren aangebragt 15 ossen, 148 koeijen, 16 kalveren, 816 Drentsche schapen en 253 varkens. De koeijen golden van *f* 37-// tot 86-//, de kalveren van *f* 15-// tot *f* 30-//, de schapen van *f* 2-// tot 7,50-//, en de varkens van *f* 6-// tot *f* 35-//. De handel in schapen en varkens was zeer levendig, en alles ging vlug van de hand, doch de handel in koeijen was niet zoo vlug als op de laatst gehoudene markten.

— De *Staats-Courant* bevat een kort verslag van de uitkomsten van den oogst in Drenthe; daar deze uitkomsten echter reeds herhaaldelijk door ons zijn medegedeeld, meenen wij ons van de overneming van dit verslag te kunnen onthouden.

— De aan de longziekte lijdende koe van *G. J. Diphoorn* te Ruinerwold is gestorven, terwijl wederom eene koe en eene vaars van *R. J. Drost* daaraan lijdende zijn.

* **Roden, 3 Oct.** Op vrijdag den 29 Sept ging iemand uit Peize met zijne vrouw naar Groningen om een schaap te koopen; nadat dit verrigt was, werd er een slok gedronken, daarna nog een, en nog weder een, en zoo vervolgens. Eindelijk echter werd de huisreis aangenomen. De man bereikte Peize met moeite doch wist niet waar zijne vrouw was gebleven. Deze kwam 's avonds ook in huis, maar niet in Peize doch te Paterswolde; eerst den volgenden dag arriveerde zij te Peize; alles een gevolg van den drank.

* **Makkinga, 29 Sept.** Heden werd alhier, onder begunstiging van het schoonste najaarsweder, eene harddravervij gehouden. Twaalf paarden werden tot den wedstrijd toegelaten. De prijs, een zilveren tabaksdoos, werd eindelijk behaald door *Hansje*, eene zwarte merrie, toebehoorende aan *H. Wemer* te 't Pronde onder Elsloo, en bereden door den pikeur *H. Gorter* van Appelscha; terwijl de premie, eene extra fraaije zweep met zilver, erlangd werd door *Elsje*, de bruine merrie van de wed. *T. Prakken* te Elsloo, gevormd en bereden door den pikeur *H. Prakken* van 't Pronde. — 't Naast aan de overwinnenden was *de kleine Piet* van *J. Jager* te 't Pronde, welke door zijnen zonderlingen loop en berijding de aanschouwers steeds deed lagchen en het feest zeer veraangenaamde. — Dit volksfeest, door den kastelein *H. Leegendaal* gegeven, is in de beste orde afgeloopen.

* **Sleen, 30 Sept.** In den nacht van 26 op 27 dezer is ten huize van *Jan Schiphouwer*, arbeider alhier, een diefstal gepleegd door middel van inbraak door een vensterraampje; er zijn ontvreemd 2 bedden van eigengemaakt beddetijk met veeren (waarvan het eene nog zeer goed en het andere een weinigje versteld of gelapt is; het eene is enkel gestreept en het andere gestreept met ruiten), 3 paren schoenen, 1 vrouwen broek, 6 stukjes grijs wollen garen en 1 zak, gemerkt *J. S. H.* en aan de ommezijde *B. H.*; men is de dief of dieven nog niet op het spoor, hoewel de justitie onderzoek doet.

* **Stads-kanaal, 3 Oct.** Van hier kunnen we mededeelen, dat de aardappels ruim beschot hebben opgeleverd, doch dat de prijs er van in den laatsten tijd gerezen is. Een landbouwer te Drouwendermond, die voor weinige weken voor *f* 300-// verkocht heeft, waarvan de mud op nagenoeg *f* 1-50 kwam, heeft thans weder vijftig mudden verkocht voor *f* 100-//; onder deze partijen bevond zich een monsteraardappel, welke 53 Ned. lood woog. — Hoezeer de kinkhoest onder de kinderen hier zeer afneemt, zijn er nog vele kleinen in de Buiner- en Drouwendermond, die er aan lijden. Sterfgevallen zijn er tot heden weinige te betreuren.

* **Echten, 2 Oct.** Onderscheidene keeren is er reeds melding gemaakt van de schade, die door verscheurende dieren, hoofdzakelijk in den noordoostelijken hoek van Drenthe, is aangerigt. Ook in 't Zuidelijk gedeelte dezer provincie hebben dezelfde of dergelijke dieren zich vertoond. In den nacht van heden zijn er in de weide van den heer *Eleveld* te Zuidwolde, en wel aan de Hoogeveensche vaart 6 schapen gebeten, waarvan 3 dood zijn gevonden. Al de genoemde schapen waren aan den hals gewond en het bloed was grootendeels uitgezogen. — Men heeft ons als stellig medegedeeld, dat eenige arbeiders van 't Hoogeveen in dezen nacht, op genoemde weide, hondengeblaf hebben vernomen. Ook zegt men, dat er in deze omstreken een forsche hond, wiens voormalige eigenaar op 't Hoogeveen woonachtig is, omdoolt zonder meester. — De schade, die ze deze keer hebben aangerigt, begroot men op plus minus *f* 45. 't Ware wenschelijk, in 't belang van den landman, dat er maatregelen genomen werden, om deze onheilen voor het vervolg voor te komen.

* **Smilde, 2 Oct.** Met verwondering hebben we gezien, dat in een dagblad dezer Provincie van Zaturdag l.l. ons berigt, betreffende de aardappelen alhier, en geplaatst in No. 77 dezer courant, wordt tegengesproken. Wij hebben daar in 't geheel niet beweerd, dat men niet te vreden was over de opbrengst, ook niet van Hoogersmilde gesproken, noch die plaats bedoeld. Wij hebben slechts gezegd, dat de opbrengst niet aan de verwachting, die men er van had opgevat, voldeed, en dat houden we vol. Als arbeiders weigeren voor tien cents het schepel te rooijen, zooals ze hier gedaan hebben, kan dan de opbrengst zoo overvloedig zijn? Wij kunnen hier nog bij voegen, dat de aardappels zelfs bij partijen voor *f* 2.00 en ook voor *f* 2.50 het mud hier zijn verkocht.

* **Meppel, 3 Oct.** Hoe verblijdend het zich hier in het midden der vorige week, met de hier thans heerschende ziekte liet aanzien; heeft zij in de beide laatste dagen weder offers geëischt. In het geheel zijn er tot en met gister 26 personen door de cholera aangetast, waarvan 16 overleden, en nog tien onder behandeling zijn. Het is te bejammeren dat lijders van den minderen stand, bij welke gewoonlijk, vooral bij zoodanige ziekte veel ontbreekt, geen gebruik wenschen te maken van het hier zeer doelmatig ingerigte ziekenhuis, waarin alle noodwendigheden worden gevonden, om de zieken gemak en verligting te verschaffen en eene goede uitwerking der geneeskundige behandeling te bevorderen.

---

den voet van den Upasboom, waar hij een zeer diep graf maakte en den schat begroef.

„Deze voorzorg," zeide hij, „kan het leven van een mensch of dat van een Kardoun redden.

Zeer vermoeid begaf nu Lokman zich naar Xailouns graf, om daar te gaan liggen. Hij voelde onderweg, dat zijne krachten hem begaven, en toen Lokman bij Xailoun's graf kwam, viel hij in onmagt, beval zijn ziel Gode aan, en stierf. Dit is de geschiedenis van den Wijzen Lokman.

7

DE ENGEL GODS.

Den volgenden dag zweefde door de lucht een dier Engelen Gods, die gij nooit dan in den droom gezien hebt. Naderbij komende, maakte hij zijne haarlokken — zoo glanzend als het zuiverst goud — los en wuifde met zijne ivoren armpjes; en klapte met zijn blaauwe wieken. Zonder een blad te doen bewegen, bleef hij op een tak zitten, vloog toen over Xailoun's graf en streelde den grond met zijne wieken.

„Wat!" riep hij toen, „Xailoun is dood! Xailoun, wien de Hemel verbeidt, om zijne eenvoud en onnoozelheid!"

En uit zijn groote hemelsblaauwe wieken liet hij midden op Xailouns graf een veêrtje vallen, dat oogenblikkelijk wortel schoot en daar opgroeide. Dit geschiedde, om de plek te onderscheiden. Toen bemerkte hij den dichter, die den dood als eene gelukkige sluimering was ingeslapen, en over wiens trekken eene uitdrukking van zaligerust en vrede was verspreid.

„Mijn Lokman ook," zeide de geest, „heeft goedgevonden, zijne jeugd te vernieuwen, om ons gezelschap te gaan houden, ofschoon hij slechts korten tijd onder de menschen heeft doorgebragt, en die, helaas! geen tijd genoeg hebben gehad, om van zijne lessen partij te trekken. Kom desniettemin, mijn broeder, kom met mij; ontwaak uit uw doodslaap, om mij te volgen; dat wij ons naar het eeuwige leven — dat wij ons tot God spoeden!"

Hij kustte Lokman's voorhoofd, hief hem zachtkens van zijn mosleger op en vloog met hem zoo hoog, dat des adelaarsoogen schemerden, toen hij hem nastaarde. Dit is de geschiedenis van den engel.

8.

HET EINDE VAN DEN GOUDDROOM.

Wat ik nu verhaald heb, is een oneindig aantal eeuwen geleden gebeurd, en sedert dien tijd is de naam van den wijzen Lokman nooit uit der menschen geheugenis uitgewischt. En sedert dien tijd heeft de Upasboom, wiens lommer den dood aanbrengt, voortdurende zijne takken uitgespreid te midden der stroomen, die voor eeuwig vloeijen. Dit is de geschiedenis der wereld.

ALLERLEI.

In eene kleine gemeente van het departement Loir et Cher heeft dezer dagen eene zoo onmenschelijke gruweldaad plaats gehad, als de jaarboeken der regtspleging er slechts zeer weinigen aanbieden: Een meisje van 22jarigen ouderdom, de dochter van eenen tuinman, was sedert eenigen tijd met de liefdes-aanzoeken van eenen herder lastig gevallen, welke zij telkens had van de hand geslagen. De teleurgestelde minnaar had zich die weigering zoo zeer aangetrokken, dat hij het meisje met den dood dreigde en daarbij een pistool vertoonde, hetwelk hij zich tot dat einde had aangeschaft. Den 24sten dezer maand, midden op den dag, vertrok het meisje met een jongeling harer kennis naar eene naburige gemeente om eene dooppleghtigheid bij te wonen. Ofschoon de bedreiging van den herder haar weinig vrees had ingeboezemd, verhaalde zij daarvan onder weg aan haren geleider. Juist was zij hiermede bezig, toen plotseling de man, die het onderwerp des gesprcks was, voor hen stond en den jongeling gebood hem het meisje af te staan, en daar deze zich daartoe natuurlijk ongenegen betoonde, trof de herder hem met een pistoolschot juist in het aangezigt, hetgeen hem ter aarde deed vallen. Nu wierp zich de misdadiger terstond op het meisje en wilde haar met geweld tot het slagtoffer zijner wraak maken, en toen zij geweldigen tegenstand bood, haalde hij een mes voor den dag, waarmede hij haar onderscheidene wonden aan den hals, aan beide zijden en in den onderbuik toebragt. Het meisje, half bewusteloos ter aarde liggende, had nog genoegzame tegenwoordigheid van geest, om zich zoo stil te houden, dat zij den moordenaar in den waan bragt, dat zij reeds dood was. Nog was echter de woede van den overlaat niet gestild, en om zijnen haat jegens den jongen man, die bewusteloos nederlag, bot te vieren, goot hij eene flesch vitriool, die hij met opzet bij zich gestoken had, over dezen uit en wikkelde hem in stroo, hetwelk hij vervolgens in brand stak. De ongelukkige liet toen eenige kreten hooren, waarop de onverlaat zijne pistool weder laadde en daarmede den ongelukkige doodde. Thans zag de moordenaar in de verte eenige jagers naderen, waardoor hem de vrees bekroop, dat zijne misdaad zoude ontdekt worden. Met hetzelfde mes, waarmede hij het meisje zoo gruwelijk had gewond, bragt hij zich zelven

* **Minnertsga, 30 Sept.** Ten bewijze, dat de landerijen, hier voor hooge prijzen verhuurd worden, kan dienen, dat bij publieke verhuring een in de onmiddelijke nabijheid van dit dorp gelegen stuk land, groot *twee* pondemaat is verhuurd voor *zeven* achtereen volgende jaren, voor *f* 157,25 per jaar, — een pondemaat is 36 ¾ Ned. roeden. — Te Oude Biltzijl heeft zich Maandag een welgesteld landbouwer door middel van zich de hals af te snijden van het leven beroofd.

ADVERTENTIEN.

Voorspoedig bevallen van een Zoon G. GRATAMA—GRATAMA.

EINDHOVEN, 30 September 1854.

Eenige kennisgeving.

Bevallen van een Zoon A. SICKENS, geliefde Echtgenoote van

H. DE WAL.

SMILDE, 2 October 1854.

Heden overleed, tot onze groote droefheid, een onzer lievelingen WILLEM PIETER CORNELIS, in den ouderdom van ruim 12 jaren.

NIEUWEROORD, boven HOOGEVEEN, 30 Sept. 1854.

J. C. RAHDER.
W. P. C. RAHDER,
VAN VOORTHUIJSEN.

Eenige kennisgeving.

VERGADERING

voor de 1e Afdeeling van het GENOOTSCHAP VAN LANDBOUW in *Drenthe*, den 5en October, des voormiddags 12 uur, in de WEEM te *Meppel*. — Onderw. van behandeling: Reglement op de Honig en Botervaten, Paardenfokkerij enz. enz.

L. HUBENET, *Secretaris.*

VERANDERING IN HET VERTREK der Stoomboot-Diligence-post op GRONINGEN.

De DIRECTEUR van het POSTKANTOOR te *ASSEN* heeft de eer het PUBLIEK te berigten, dat, tengevolge het **drie uur vervroegde vertrek** der BOOT van *Amsterdam* op *Zwartsluis*, de LAATSTE LIGTING der BUS voor de correspondentie *voor* en *over GRONINGEN* **ten acht uur des avonds** zal plaats hebben; blijvende overigens de DIENST op den vorigen voet.

ASSEN, 28 Sept. 1854. H. S. GRATAMA.

DE HOLLANDSCHE SOCIETEIT VAN LEVENSVERZEKERINGEN,

opgerigt in den jare 1807 te Amsterdam, gaat, blijkens de Tarieven, verkrijgbaar ten KANTORE der DIRECTIE en bij H.H. CORRESPONDENTEN, **CONTRACTEN VAN LEVENSVERZEKERING** van onderscheiden aard aan; — verzekert **WEDUWEN- en WEEZEN-PENSIOENEN**; — en geeft **LIJFRENTE-BRIEVEN** uit, zoowel dadelijk ingaande als uitgestelde.

De Directeur,
P. LANGERHUIZEN.

Heerengracht, tusschen het Koningsplein en de Vijzelstraat, No. 83.

CORRESPONDENT te *ASSEN*, de heer **E. A. SMIDT.**

Ter voldoening aan artikel 1082 van het Burgerlijk Wetboek, worden de **ONBEKENDE SCHULDEISCHERS** van de onder het voorregt van BOEDELBESCHRIJVING aanvaarde NALATENSCHAP van wijlen **MIENTJE LEVIJ FRANK, in leven weduwe van JOEL SAMUEL JOLES**, gewoond hebbende en overleden te *Meppel*,

OPGEROEPEN,

om zich, met en benevens de **BEKENDE SCHULDEISCHERS** (die daartoe mede worden verzocht) te vervoegen ten KANTORE van den Notaris Mr. W. L. TONCKENS te *Meppel*, op **DINGSDAG den 17 OCTOBER 1854, des voormid-**

dags te 10 ure, alwaar door de BENEFICIAIRE ERFGENAMEN

REKENING EN VERANTWOORDING

van hun gehouden BEHEER in voormelde NALATENSCHAP zal worden afgelegd; zullende (indien er geen verzet zal hebben plaats gehad) daarna tot de **UITBETALING der SCHULDVORDERINGEN** worden overgegaan, voor zooverre namelijk het BEDRAG der NALATENSCHAP toereikende zal zijn.

OPROEPING VAN VEEN-EIGENAREN

IN DE MARKTEN VAN HET OOSTERMOER EN ZUIDEVELD, VAN EEXT TOT VALTHE INGESLOTEN.

De COMMISSIE, benoemd door H.H. GEDEPUTEERDE STATEN van *DRENTHE* tot het ONTWERPEN van een **REGLEMENT** voor het VEENSCHAP de *Oostermoersche* en *Zuideveldsche Veenen* van *Eext* tot *Valthe ingesloten*, maakt bij dezen bekend, dat de daarin betrokkene EIGENAREN zich op

WOENSDAG DEN 4 OCTOBER

aanstaande, van 's morgens 10 tot 2 uur, ten huize van W. BAKKER aan de *Gass. Nijev.-Mond*, zullen kunnen doen hooren over het door die COMMISSIE ontworpen REGLEMENT, en dat van dien dag af aan het ontworpen REGLEMENT voor een ieder ter inzage zal voorliggen,

te *Barreveld* bij H. T. NIEBOER.
„ *Gass. Boerveen* „ H. KRUIT.
„ *Gass. Nijeveen* „ W. BAKKER.
„ *N. Buinen* „ J. MEURSINGH.
„ *Zandberg* „ G. H. HINCKEN.

tot 2 NOVEMBER aanstaande.

GIETEN den 27 September 1854.

De Secretaris der voorn. Commissie,
C. L. KNIPHORST.

De Weduwe en Erven JAN JANS LOK te *Smilde* zijn voornemens

PUBLIEK TE VEILEN:

Een **HUIS, ERF en GROND,** staande en gelegen te *Smilde*, aan de Hoofdvaart bij de Scheepswerf van FERNHOUT. De **INZATE** zal plaats hebben op **WOENSDAG den 4 October 1854, des avonds te zes uren,** in het Logement *DE VEENHOOP* te *Smilde.*

H. H. VAN LIER.

Ten overstaan van Mr. J. H. GEERTSEMA, Cz., Notaris te *Groningen*, zal, ten verzoeke van den Heer Mr. R. IJ. MULLER, Advocaat te *Groningen*, q.q., op **VRIJDAG den 13den October 1854, des avonds te 7 uur,** ten huize van den Kastelein EEKHOFF, aan de Groote Markt te *Groningen*, onder meer andere Perceelen

PUBLIEK TER VERKOOP

worden aangeboden:

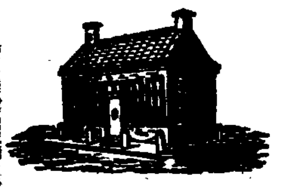

Eene weldoortimmerde **KOOPMANS BEHUIZING,** staande en gelegen in de Steentilstraat, bij den Oosterpoortenboog, te *Groningen*, get. R, no. 16, waarin sedert onheugelijke jaren eene

BEKLANTE APOTHEEK

is gevestigd; laatstelijk bewoond geweest door na wijlen den heer Apothecar WILLEMS.

Te aanvaarden op den 1sten November 1854.

Nadere Informatiën te bekomen ten Kantore van den ondergeteekenden Notaris, bij wien de Conditiën van Verkoop ter inzage voorliggen.

J. H. GEERTSEMA, Cz.

BURGERLIJKE STAND.

HOOGEVEEN, 24 Sept.—1 Oct. *Ondertr.* G. Mersman met L. Strijker; A. ten Kleij met A. Zwiers. — *Geh.* Geene. — *Bev.* G. Kaspers, geb. Wolting, van z.; J. C. Ogterop, geb. Telder, van z.; H. de Jonge, geb. Strijker, van z.; A. Vos, geb. van Dalen, van d.; R. Duinkerken, geb. Knol, van z. — *Overl.* Jantje Deuten, 6 w.; voorts een levenloos kind van het manl. gesl. van Harm Meijboom en Trijntje Gritter.

COEVORDEN, 24 Sept.—1 Oct. *Bev.* J. Bruins, ongeh., van 2 d.; J. Almeloo, geb. Sikkenga, van d.; W. Koenderink, geb. Ballast, van d. — *Overl.* Geertien Wilpshaar, 8 j.; M. Ambergen, echtgenoote van Geert Bikkers, 34 j.

SMILDE, 24 Sept.—1 Oct. *Geh.* F. H. W. Beine met L. Slotema; L. Boer met S. Kootstra. — *Bev.* J. van Oord, geb. Swart, van z.; J. Huizinga, geb. Vos, van z. — *Overl.* Geertje Klok, ongeh., 24 j.; Aaltje Manak, bijna 1 j.; Pieter Abbingh, bijna 1 j.; Albert Winters, 3 w.; Willemtje van Leeuwen, echtgenoote van Gosem Zwiers, 38 j.; een levenloos kind aangegeven van het manl. gesl. van Geert Nijland en Jantje Hollander.

MEPPEL, 22—29 Sept. *Bev.* M. Otten, geb. Blankvoord, van d. — *Overl.* H. van Veen, 1 j. en 5 m., vr. gesl.; L. ten Wolde, 24 j. en 10 m., echtgenoote van D. W. J. Hanauw; A. Voormeulen, 36 j., echtgenoote van W. K. Potma; J. Balk, 1 j. en 10 m., vr. gesl.; D. ten Brink, 77 j., weduwnaar van A. Dulleman; H. M. Vos, 1 j. en 4 m., vr. gesl.; J. Lippinkhof, 36 j. en 6 m., echtgenoote van A. Witvoet. Voorts is aangegeven een levenloos kind van het manl. gesl.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 3 Oct.

Tarwe, Jarige	70	N.pd. *f* 00.00		Boekweit, zand	65	N.pd. *f* 6.60
„ N. Oml.	70	„ „ 11.85		„ „	66	„ „ 0.00
dito.	72	„ „ 12.40		„ veen	64	„ „ 6.20
„ „ Old.	70	„ „ 11.55		„ „	66	„ „ 6.60
„ „ „	72	„ „ 12.10		Paardeboonen. . *f*	6.75	à 8.00
Rogge, N. Inl.	66	„ „ 8.45		Groene Erwten. „	8.00	à 11.00
„ „ „	68	„ „ 8.85		Graauwe „ „	9.00	à 11.00
„ „ „	70	„ „ 9.25		Koolzaad . . . *f*	12.30	à 13.60
Haver. N. dikke	40	„ „ 3.70		Gort, grove . „	9.50	à 10.25
„ „	48	„ „ 4.50		Gort, parel „	12.25	à 13.50
„ Voer	36	„ „ 3.20		Olie, raap per vat	39.50	à 40.00
„ „	40	„ „ 3.60		Raapkoeken.		à 00.00
„ Zwarte	36	„ „ 3.05		Lijnkoeken	00.00	à 00.00
„ „	40	„ „ 3.45		Boter ¼ ton. . . .	00.00	à 00.00
Garst, N. wint.	54	„ „ 5.30		Boter ⅛ „		à 00.00
„ „ „	56	„ „ 5.60				
„ „ zomer	58	„ „ 0.00				
„ „ knob.	60	„ „ 5.90				

Nieuwe Tarwe prijshoudend. — Rogge en Boekweit alleen aan gebruikers als genoteerd gedaan. — Garst bij 't afgaan der markt wederom iets lager. — Dikke Haver in een doen, Voer iets beter en Zwarte wederom iets lager. — Overigens als genoteerd naar deugd,

ZWOLLE, 29 Sept. Tarwe *f* 13,50 a *f* 14,75. — Rogge *f* 8,50 a *f* 9,00. — Boekweit *f* 7,25 a *f* 7,75. — Aardappelen *f* 1,60 a *f* 2,00. — Boter per ⅛ ton *f* 19,00 a *f* 20,00; per ℔ *f* 0,90 a *f* 1,05.

STEENWIJK, 2 Oct. Rogge *f* 8,40 a *f* 9,40. — Boekweit *f* 6,40 a *f* 8,00. — Boter per ⅛ ton *f* 20.25 a *f* 00,00.

OLDEMARKT, 30 Sept. Boter per ⅛ vat *f* 20,25 a *f* 00,00.

AMSTERDAM, 2 Oct. TARWE prijshoudend met eenigen handel; 127, 128, 129 ℔ oude bonte Poolsche *f* 450, 460, 465; 132 ℔ Holsteinsche *f* 430; 128 ℔ Lubecker *f* 422; 126 ℔ Wismar *f* 405; 133 ℔ Mecklenburger *f* 425; 128 ℔ nieuwe Groninger *f* 405 aan de Zaan; in veiling verkocht: 127 ℔ oude bonte Poolsche *f* 431 a 437, — ROGGE. Gedroogde iets hooger, ongedroogde tot vorige prijzen met goeden handel; 122 ℔ Pruissische *f* 280; 147 ℔ Anclammer *f* 300; 124, 125 ℔ Amerik *f* 285, *f* 290: 120 ℔ Odessa *f* 275; 119, 120 ℔ nieuwe Archangel *f* 260, *f* 263; 120 ℔ dito *f* 265; 118, 119 ℔ dito *f* 257, 260 aan de Zaan; 116, 117 ℔ jarige dito *f* 257, 260. — GARST zonder handel. — HAVER iets beter: 75 ℔ Voer *f* 125. — BOEKWEIT hooger verkocht; 122 ℔ Gooische *f* 254; 123 ℔ Nijkerker *f* [illegible]; 124 ℔ [illegible] *f* [illegible]; 121, 123 ℔ Gordijker *f* 250, 253, 123 ℔ Holsteinsche *f* [illegible]. — KOOLZAAD genoegzaam onveranderd; oud Fransch £ 59; op 9 v. Olie in Oct. en Nov. £ 72½; April £ 71½. — LIJNZAAD prijshoudend; 101 ℔ Memel *f* 8¾. — RAAPOLIE en LIJNOLIE als genoteerd gedaan. Raapolie op 6w. *f* 44¼; Vliegend *f* 43; 1o. Oct. *f* 42¾. 43, 42¾; Nov. *f* 42¼, 42; Dec. *f* 42, 41¾; Mei *f* 41, 40¾. Lijnolie op 6w. *f* 40¼; Vliegend *f* 39; 1o. Oct. *f* 39, 38; Nov. *f* 38½, 38; Dec. *f* 38; Maart *f* 38¼, 38; April *f* 38¼; Mei *f* 38½. ¼. — HENNEPOLIE op 6w. *f* 42¾, Vliegend *f* 41½. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks *f* 75 a 80. — LIJNKOEKEN per 104 stuks *f* 11½ a 14½. — MOUTWIJN *f* 22 per vat contant stil. — JENEVER 100 % Amst. proef *f* 26½ a 27 per vat contant.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 2 Oct. 1854.

			GEBLEVEN.				GEBLEVEN.
Nederl. W. S.	2½	pct.	60¹¹⁄₁₆	*Polen.* Oblig.	4	pct.	68
„ „	3	„	71⅛	*Spanje.* Oblig.	1	„	18⅛
„ „	4	„	90⅞	Obligatiën	3	„	38¼
Amort. Synd.	3½	„	90	Binnenl.	3	„	33³⁄₁₆
Handelm.	4½	„		Amortisable			
O. I. Leening	4	„		Bewijz. Coup.			5³⁄₁₆
Aand. Holl. Spoorw				*Oostenrijk,*			
Aand. Rijn Sp.	4½	„		Oblig. Goll	5	„	
Haarl. Meer	5	„		„ „	4	„	
Rusl. Ob. Hope	5	„	100½	„ Metal.	5	„	70³⁄₁₆
Dito 1828/29	5	„		„ „ N.	5	„	79½
Cert. 1831/33	5	„	84	„ „	2½	„	35⅝
Dito 1840	4	„		*Belgie,* Cert.	2½	„	
Dito Stieglitz	4	„	78	Rothschild	2½	„	49
Ins. in Assign.	6	„		*Portug.,* Oblig.	3	„	36¹⁵⁄₁₆
Cert. van dito	5	„		„	4		
				Amerika Bank-Act.			

---

eene diepe wonde in den hals toe, doch dewijl dit hem niet spoedig genoeg naar zijnen zin den dood aanbragt, had hij nog de koelbloedigheid om zijn pistool voor de derde maal te laden en zich voor het hoofd te schieten. De drie ligchamen werden spoedig daarna gevonden. De moordenaar en het meisje werden, daar beide nog teekenen van leven gaven, terstond onder geneeskundige hulp gesteld. Thans is laatstgenoemde reeds geheel buiten gevaar en men heeft de bijzonderheden van dezen afgrijsselijken moord uit haar eigene mond vernomen. In de kleeren van den moordenaar, wiens wonden nog steeds zijn leven in gevaar doen verkeeren, heeft men een door hem geschreven papier gevonden, waarin hij zijn voornemen om het meisje, dat zijne liefde had versmaad, en daarna zich zelven het leven te ontnemen, te kennen geeft. De regterlijke instructien in deze zaak zijn reeds begonnen.

—

In de *Times* leest men eene vertaling van een uit Nanking onlangs ontvangen geschrift; het is afkomstig van de leiders der Chinesche revolutie, en alles behalve bemoedigend voor degenen, welke die revolutie als eene beweging van Christelijke strekking met blijde hoop begroetten. In dat geschrift is wel sprake van den Hemelschen Vader, van den Zoon en van den Heiligen Geest of Trooster; maar bij de lezing blijkt het aldra, dat aan deze namen geene Christelijke denkbeelden worden gehecht: de man, die den Keizer van China naar de kroon steekt, laat zich als een goddelijk persoon vereeren en Zoon Gods noemen; hij handelt naar hemelsche bevelen, van boven ontvangen door tusschenkomst van eenen zijner medestanders, die onmiddelijk met het Opperwezen in aanraking is en daarom den naam van Heiligen Geest of Trooster voert. Die bevelen bevatten geene diepzinnige leerstukken of verhevene zedelessen; zij betreffen de regeringsdaden, de inrigting van het hof en zelfs de hofplegtigheden. Zoo wordt bevolen, dat de vorst niet met overhaasting doodvonnissen mag doen uitvoeren; dat hij vrouwelijke dienstboden niet wegens elk gering vergrijp met den rotting mag slaan; dat de vermoedelijke troonopvolger niet moet uitgaan bij regenachtig weder; dat de vorst zwangere vrouwen zachtaardig behandelen en niet met geschoeiden voet schoppen mag, enz.

—

Zeker geleerde, van wien de booze wereld verhaalde, dat hij zijne bezoeken inrigtte naar het beter of minder goed onthaal, bevond zich op zekeren avond in de salon van een rijk bankier, die telkens op bepaalde dagen de élite der dichters en kunstenaars om zich verzamelde. Daar bij dergelijke gelegenheden wel eens een souper plaats had, waarop de fijne wijnen van den huisheer en de kookkunst zijner gemalin voor de maag des geleerden eene belangrijke rol speelden, zoo bemerkte de bezoeker nu, terwijl hij voorbij de keuken ging, met welgevallen de groote rookwolken, die hem uit de half geopende deur te gemoet kwamen, en besloot hij, na de ontberingen van den dag en een schraal middagmaal, zich eens regt te goed te doen. Groetende trad hij de zaal binnen, waar de dame des huizes juist een druk en fluisterend gesprek hield met eene der bedienden. Eenige andere vrienden der familie waren reeds tegenwoordig, en onze geleerde mengde zich in hun gesprek, zonder echter de huisvrouw, die, met de sleutels rammelende, naast de dienstbode heen en weêr ging, uit het oog te verliezen. „Drommels," dacht hij bij zich zelven, „van daag zullen we al iets heel bijzonders hebben." De gasten waren nu voltallig, en de thee met broodjes en beschuit verscheen. „Halt," zei hij tot zich zelven, „ik wil mijn eetlust niet door dat flaauwe voorspel bederven." Daarbij kwam nog, dat, terwijl men hem presenteerde, hij mevrouw halfluid aan haar dienstmeisje hoorde vragen, of het tafelgoed in orde was, en hij bedankte dus standvastig voor de thee met toebehooren, tot groote verwondering der aanwezigen. Aldus verliep een uur met de thee-conversatie; het servies verdween langzamerhand; onze geleerde, wiens rammelende maag de afwijzing van het vroeger aangebodene bijna berouwde, troostte zich met het vooruitzigt, dat toch eindelijk de aanstalten voor het souper zouden gemaakt worden. Nog een uur verloopt, maar niets verschijnt! Het slaat tien uur, half elf — alles stil, ja, de huisheer begint zelfs te geeuwen, en toen een half uur later eene oude dame opstaat, volgt het gansche gezelschap haar voorbeeld, en men vertrekt, zonder dat iemand uitgenoodigd wordt te blijven. Woedend en half verhongerd gaat onze geleerde naar de voorkamer en laat zich door de kamenier Rosa, het *factotum* der huisvrouw, de paletot aan doen. „Rosa," zegt hij nu vertrouwelijk, terwijl hij verleidelijk met twee dubbeltjes in den zak rammelt, „zeg eens, waarom was er dan straks zulk een damp in de keuken, en wat meende mevrouw met het tafelgoed?" „*Wij hebben de groote wasch,*" was het fluisterend antwoord.

GEDRUKT BIJ GRATAMA [illegible]